

FIENDEN MITT IBLAND OSS

Vi behöver en fördjupad demokratidebatt. Systemet har svårt att bejaka mångfalden. Positionsvärnandet, den politiska korrektheten och konsensusraseriet är fiender mitt ibland oss. Tankarnas mångfald, ifrågasättandet och den fria debatten är inte ett hot mot systemet utan ett livsvillkor.

Inga-Britt Ahlenius pekar i DN den 29 juli på att det har blivit farligt att ifrågasätta etablerade synsätt eller diskutera andra lösningar. Hennes exempel kommer från universiteten, riksdagen och LO. Jag vill komplettera med kyrkan.

Den nya kyrkliga organisationen från 1990 lyfte in biskoparna i det politiska systemet. De som skall stå för det profetiska ifrågasättandet försvann in i omröstningarnas och reservationernas dunkel. Kyrkoherdarnas fullmaktsanställning försvann. Prästerna är nu anställda av lokala organ. Biskopen vet inte längre självklart vilka som är präster i stiftet. Lokala kyrkopolitiker gör sig av med präster som blivit dem obekväma.

En motion till höstens kyrkomöte föreslår att de som har svårt att acceptera kvinnliga präster skall hindras att få nya tjänster. De uppmanas bilda egen kyrka. Motiveringen är att motståndet mot kvinnliga präster orsakar utträden ur kyrkan.

Om kyrkan blir en åsiktsgemenskap där alla måste tänka på samma sätt har kyrkan inte längre Kristus i centrum. De som lämnar eller tvingas lämna kyrkan för att det finns människor med den ena eller andra åsikten där, beträffande kvinnliga präster, homosexuella, flyktingpolitiken, eller u-landsengagemanget, de visar att åsikten blivit centrum.

Vi behöver en fördjupad demokratidebatt. Systemet har svårt att bejaka mångfalden. Positionsvärnandet, den politiska korrektheten och konsensusraseriet är fiender mitt ibland oss. Tankarnas mångfald, ifrågasättandet och den fria debatten är inte ett hot mot systemet utan ett livsvillkor.

(© Bengt Wadensjö, 2005.)